

ТЕСТ НА КОМФОРТ

Вчасно, зручно, тепло – переконливі аргументи на користь міського рейкового автобуса

(Закінчення. Поч. на 1 стор.)

Їхати маршрутною із Сихова вирішили від ТЦ "Іскра". Спочатку обрав маршрутне таксі, яким можна найшвидше добратися від "Іскри" до центру. Але цей варіант довелося відкинути, оскільки вранці до ТЦ "Іскра" автобуси цього маршруту під'їжджають ущерб'ю переповнені. Там не те, що вільного сидячого місця нема, а й стояти важко. Тож стою в чималій черзі на іншу маршрутку. Хоч вона їде до центру через вул. Наукову, кн. Ольги, Сахарова та Коперника, але там можна сподіватися на вільні сидячі місця, оскільки це її кінцева зупинка. Нарешті маршрутка на зупинці і черга поволі почала заходити до салону автобуса. Тут доволі холодно і відразу відчувається стійкий запах недорогого тютюну, який свідчить про те, що водій часто палить.

– Дайте 25 копійок, бо немаю здачі, – доволі різко говорить водій.

– Нема, – відповідаю.

– То шукайте! – не приховує роздратування шофер.

– Мій обов'язок заплатити, а ваш – дати решту, – відповів я та сів на останнє вільне крісло. Щоправда, сидіти довго не довелося – поступився місцем бабусі, яка зайшла в салон. Тишило те, що хоч стояти було зручно. Та, виявилось, і це ненадовго. На наступних двох зупинках у маршрутку напхалося стільки пасажирів, що поворухнутися було неможливо. А весь "комфорт" зводився до того, що тримався за крісло однією рукою, стояв на одній нозі, а на іншій стояв якийсь чоловік, якому навіть для ніг забракло місця. При цьому він щоразу роздавав "на горіхи" чи не кожному пасажирові, що стояв поруч. Переповнені маршрутки – справжнє ельдорадо для кишенькових злодіїв. Мабуть, за таких обставин не один пасажир позбувся свого мобільного телефону, грошей, документів та інших особистих речей...

Отак їхали майже до центральної частини міста, бо переповнена маршрутка зупинялася лише на окремих зупинках для висадки пасажирів. Та й там на одного, який виходив, було п'ятеро бажаючих "влізти" досередини. Решта змушена була тривожним поглядом проваджати маршрутку, поглядаючи на годинник.

У цей ранковий час не обійшлося і без "корків", зокрема, на роздоріжжі вулиць Сахарова і Коперника, а також поблизу Головопшти. У час "пік" проїхати вулицю

цею Коперника, проспектами Свободи і Чорновола аж до зупинки "Палац культури Г.Хоткевича" дуже проблематично, проте цього ранку від Сихова до готелю "Львів" таки вдалося доїхати за 40 хвилин.

Від будинку до станції Сихів трохи далі, ніж до маршрутки, та це лише на 2-3 хвилини ходьби. В ошатному салоні просторого рейкового автобуса уже сиділо із десяток пасажирів, ще кілька підбігали. Після відправлення до кожного з пасажирів підходила провідниця, чемно віталася і обілячувала їх. Дрібниця, але приємно, – зауважив подумки. У салоні тепло, навіть ноги не мерзнуть. Проїзд у міському рейковому автобусі коштує 1,5 грн – на 25 коп. менше, ніж у маршрутці. На Зубрівській зайшло ще більше пасажирів і всі чемно оплатили проїзд. Ніхто не намагався уникнути оплати і з провідницею не сперечався. Пасажири, які їхали одну зупинку від вул. Княгині Ольги до вул. Коновальця, не чекаючи доки до них підійде провідниця, самі підходили до неї і платили за проїзд. Подумалось: якби такими ж свідомими були пасажири у приміських поїздах, виручка б відчутно зросла і умови проїзду покращилися б.

Загалом пасажири рейкового автобуса позитивно відгукуються про новий вид громадського транспорту:

– Я їжджу рейковим автобусом двічі на добу на роботу і з роботи, – говорить пан Микола. – А їжджу я на Персенківку, оскільки з Сихова прямої маршрутки туди нема. До того ж у рейковому автобусі комфорт-

ніше їхати, тепло, ніхто тебе не штовхає, на взуття не стає і в потилицю не дихає. Рейковий автобус не зупиняється через кожні 100 метрів, і, що важливо, ним я найшвидше доїжджаю до місця роботи, а проїзд дешевший, ніж у маршрутці.

Пенсіонерка пані Марія каже, що їй не шкода заплатити 1,5 грн за хороші умови проїзду:

– Я знаю, що у цьому поїзді завжди буде сидяче місце. Їхати – одне задоволення. Поїздка не втомлює. Сихів і залізничний вокзал розділяє всього 30 хвилин

їзди. А хіба маршрутною можна так швидко доїхати із Сихова на Привокзальний базар? І що головне, цей поїзд їде тихо і плавно, не гальмує різко, від чого у маршрутці власти можна. Яюсь я вже потовклася в маршрутці – досі рука болить.

– А я признав для себе рейковий автобус, коли почалися сильні морози, – говорить пан Володимир. – Пригадую, тоді на Сихові було майже мінус 30 градусів. Тут височина і постійно дмуть сильні вітри. Тоді на вулицях майже не було маршруток і людям було важко добиратися на роботу. А я їхав рейковим автобусом. Залізниця – найстабільніший вид транспорту. От тільки б цей рейковий автобус частіше ходив, особливо у ранкову та вечірню пори доби, коли люди добираються на роботу і повертаються додому.

За 45 хвилин у доброму гуморі я доїхав рейковим автобусом до зупинки "Палац ім. Г. Хоткевича". І головне – усе суворо за графіком, і ні тобі "корків", ні інших причин затримок у дорозі, а ще – ввічливе обслуговування і комфорт.

Дмитро ПЕЛИХ, Андрій ВЕЗДЕНКО
Фото Дмитра ПЕЛИХА

На фото: (вгорі) рейковому автобусу, на відміну від маршрутного таксі, корки не страшні; (у центрі) не кожен пасажир горить бажанням їхати у тисняві; (внизу) користуватися послугами залізниці і шанувати її майно – речі несумісні?

